

Zbývá tedy jen námitka, že nař. rozhodnutí porušuje ke škodě st-lů zásadu, že se všemi poplatníky má býti nakládáno stejně, když se na jedné straně pozemky st-lů prohlašují za nezastavitelné, na druhé straně však se schvaluje zastavění cihelny manželů K., a přiznává se jim i právo na soukromé zahrady, ač jde o pozemky zcela obdobně situované. Námitka tato je nepřipustná, neboť dispozice ohledně pozemků manželů K. byla obsažena již ve vyloženém plánu a nebyla snad změněna teprve nař. rozhodnutím ministerským, jak je patrné zejména z toho, že námitky manželů K. proti vyloženému plánu byly v bodě 9 nař. rozhodnutí zamítnuty, a st-lé, ač tedy měli možnost a důvod poukázati na toto domnělé nerovné nakládání již ve svých námitkách proti vyloženému plánu, tak neučinili (§ 5 zákona o ss). Bylo proto námitku tu odmítnouti, aniž bylo zapotřebí zabývat se otázkou, zda námitka ta po stránce věcné mohla by míti naději na úspěch.

Č. 12.632.

Stavební právo. — Řízení správní: * V řízení o přehledném regulačním a zastavovacím plánu nejsou strany legitimovány domáhati se toho, aby regulační úřad provedl nějakou novou, konkrétní regulaci, tedy ani toho, aby v plánu tom navrhl novou komunikaci, která dosud neexistovala.

(Nález z 12. listopadu 1936 č. 16.090/36.)

V ě c: Zdeněk D. a Václav S. v Praze (adv. Dr. Karel Weil z Prahy) proti rozh. min. veř. prací v Praze z 12. února 1934 o přehledném regulačním a zastavovacím plánu pro Šárecké údolí.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím potvrdil ministr veř. prací podle § 10 zákona č. 88/1920 Sb. částečný přehledný regulační a zastavovací plán, upravující Šárecké údolí v katastrálním území Prahy XVIII a XIX v podstatě tak, jak se na něm usnesla stát. regulační komise a jak jej veřejně vyložila vyhláškou ze 17. prosince 1931, při čemž námitky, vznesené dnešními st-li proti vyloženému plánu, zamítl.

Jednaje o stížnosti do rozhodnutí toho podané vycházel soud z těchto úvah:

Námitky, jimiž st-lé brojí proti tomu, že nebylo vyhověno jejich žádosti, aby přes jejich pozemky byla vedena do Šáreckého údolí nová veřejná komunikace, jsou bezdůvodné. V řízení podle zákona č. 88/1920 Sb. mohou se majitelé pozemků pojatých do regulovaného území jen brániti proti tomu, aby navrženými regulacemi — tedy navrženými změnami v poměrech dosavadních — nebylo do jejich práv protizákonně zasahováno, nemají však nároku, aby úřad regulační nějakou novou regulaci provedl, tedy aby na dosavadních poměrech něco změnil. Proto se zejména nemohou domáhati ani toho, aby úřad do svého plánu pojal nějakou novou komunikaci, jež dosud ani fakticky neexistovala, ani nebyla zakreslena v dosud platném plánu polohy.

Námítky, jež st-lé vznesli v řízení proti prohlášení svých pozemků za nezastavitelné, zamítl žal. úřad v první řadě poukazem na to, že celé Šárecké údolí má pro své krajinné a panoramatické krásy, zejména také pro svoje zajímavé zalesněné stráně býti napříště zachováno, resp. upraveno jako rekreační území, Národní park, jehož je pro obyvatelstvo Velké Prahy z důvodů zdravotních nutně zapotřebí, kterémužto účelu území to po stránce umělecké a archeologické také plně vyhovuje. Pokud stížnost namítá, že nezastavitelnost strání Šáreckého údolí byla v důvodové zprávě regulační komise odůvodňována příkrostití jejích, a z toho se snaží dovoditi, že se důvod ten na pozemky st-lů ležící na strání mírně nakloněné nevztahuje, dlužno poukázati na to, že v důvodové zprávě byl poukaz na některé příkré stráně tohoto území uveden jen subsidiárně vedle hlavního důvodu, naznačeného shora, a měl sloužiti spíše k vysvětlení, že zákaz zastavitelnosti tohoto údolí, resp. připuštění jen obmezené jeho zastavitelnosti nebude s hlediska potřeb stavebního rozvoje znamenati přílišnou újmu, ježto beztak velká část pozemků z důvodů terénních zastavěti se nedá. Je tedy námitka, že odůvodnění regulační komise je v rozporu se zákazem staveb na pozemcích st-lů, jak byl vysloven v potvrzeném rozhodnutí, naprosto lichá.

Stejně bezpodstatnými jsou i námítky, jimiž se st-lé obrací proti oné části důvodů nař. rozhodnutí, v nichž žal. úřad dovozuje, že i důvody hospodářské mluví proti zastavění pozemků, o něž st-lům jde. Také toto odůvodnění připojil žal. úřad jen podpůrně k svému hlavnímu důvodu, jak byl shora již uveden, a vlastně tím jen vyvracel námítky st-lů, že nezastavitelnost jejích pozemků bude pro ně znamenati značnou hospodářskou újmu. I kdyby důvody, jež tu žal. úřad uvedl, se ukázaly neudržitelnými, jak za to má stížnost, nemohlo by to ještě vésti ke zrušení nař. rozhodnutí, kdyžť ohrožení hospodářských zájmů jednotlivých vlastníků nemůže samo o sobě býti překážkou regulačních úprav, leda by ovšem strana byla dovodila, že uspokojení veřejných zájmů projektovanou úpravou sledovaných je možno při menším zatížení jejího majetku provésti alternativní úpravou jinou, což však st-lé v daném případě netvrdili, tím méně ovšem prokázali. Proto se soud těmito námitkami vůbec zabývat nemusil.

Zbývá tedy jen námitka, že estetický zájem, k vůli němuž se st-lům obmezení jejích vlastnického práva ukládá, zůstal by uhájen jen tehdy, kdyby se připustilo zastavění jejích pozemků, a to jednak proto, že by se stavby na těchto pozemcích harmonicky přičleňovaly na sousední, již zastavěnou kolonii na Hanspaulce, jednak tím, že by se vzrůst zeleně uspil zřízením zahrad při vilách. Ani tato námitka není způsobila nař. rozhodnutí zvrátiti. Nehledě k tomu, že žal. úřad odůvodnil nezastavitelnost, resp. obmezenou zastavitelnost Šáreckého údolí i jeho strání nejen důvody estetickými, nýbrž i zdravotními, jež si žádají, aby celé toto území bylo zachováno pro rekreaci obyvatelstva Velké Prahy jako Národní park, tedy jako území obecnostu přístupné, a nikoli snad zastavěním a zřízením soukromých zahrad o tuto přístupnost připravené, dlužno poukázati na to, že otázka, zda vytčeným požadavkům estetickým bude vyhověno jen tenkrát, zůstanou-li také pozemky st-lů ne-

zastavěny, či připouštějí-li zájmy estetické jejich zastavění, jest otázkou skutkovou, kterou nss může přezkoumávati jen s hlediska § 6 zákona o ss, což zejména znamená, že není oprávněn úsudek, k němuž úřad při řešení této otázky dospěl, přezkoumávati co do jeho věcné správnosti. Ježto však námitka právě vytčená neobsahuje nic jiného než popření věcné správnosti úsudku žal. úřadu, — resp. v oné části, kde se snaží dovoditi, že aspoň v sousedství s územím již zastavěným měly býti povoleny nižší stavby, připínající se harmonicky na vysoké budovy zde již postavené, je tato námitka formulována naprosto jinak, než jak byla uplatněna v námitkách proti vyloženému plánu, kde se st-lé naopak domáhali toho, aby byl přivoděn náhlý přechod ze zastavěného území do zelené přírody — je i tato námitka bezdůvodná.

Č. 12.633.

Stavební právo: * Dispoice přehledného regulačního a zastavovacího plánu, kterou se dosavadní komunikace překládá tak, že se tím některému stavebnímu objektu odnímá jediný přístup, není vzhledem k ustanovení § 22 odst. 1 zákona č. 88/1920 Sb. sama o sobě nezákonná ani tenkrát, jestliže se pro tento stavební objekt nezřizuje přístup jiný.

(Nález z 12. listopadu 1936 č. 16.091/36.)

Věc: Růžena F., MUDr. Ivan K. a Věra K. v Praze (adv. Dr. Josef Šerý z Prahy) proti rozh. min. veř. prací z 12. února 1934 o přehledném regulačním a zastavovacím plánu pro Šárecké údolí.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím potvrdil ministr veř. prací podle § 10 zákona č. 88/1920 Sb. částečný přehledný regulační a zastavovací plán, upravující Šárecké údolí v katastrálním území Prahy XVIII a XIX v podstatě tak, jak se na něm usnesla stát. regulační komise a jak jej veřejně vyložila vyhláškou ze dne 17. prosince 1931, při čemž mimo jiné zamítl také námitky manželů Bohuslava a Růženy F.

Jednaje o stížnosti, kterou do rozhodnutí toho podali Růžena F. spolu s MUDrem Ivanem K. a Věrou K., jako právními nástupci Bohuslava F., řídil se soud těmito úvahami:

Již v řízení námitkovém bránili se st-lé proti tomu, že podle vyloženého plánu má býti veřejná silnice, probíhající po délce Šáreckého údolí, v onom úseku, kde se dosud v oblouku dotýkala jejich usedlosti čp. 81, přeložena tak, že uvedený oblouk má býti napřímen, následkem čehož trasa silnice bude nyní v těchto místech probíhati napříč přes protilehlý pozemek č. kat. 315 a z usedlosti st-lů nebude na ni bezprostředního přístupu. Proti této úpravě vznesli st-lé jedinou námitku, že jí budou citelně poškozeni, jelikož by jejich usedlost byla v budoucnosti zbavena komunikačního spojení a tím by celý objekt byl úplně znehodnocen. Že by jinak úprava tato byla v rozporu se zákonem, st-lé během řízení správního nenamítali — naopak výslovně připustili, že je snad